

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. C.**, zast. JUDr. Janou Graňákovou, advokátkou, se sídlem Štefánikova 10, Český Těšín, proti žalovanému: **ředitel Policie České republiky, Správy Severomoravského kraje**, se sídlem ul. 30. dubna 24, Ostrava, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 2. 2008, č. j. 58 Ca 21/2006 - 28,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 2. 2008, č. j. 58 Ca 21/2006 – 28, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 7. 2006, č. 16, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie ČR, Okresního ředitelství Karviná (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ve věcech kázeňských ze dne 1. 6. 2006, č. 73. Správní orgán prvního stupně v uvedeném rozhodnutí uznal žalobce vinným ve smyslu § 32 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky (dále jen „služební zákon“) ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. c) a f) a na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a uložil žalobci podle § 33 písm. b) služebního zákona kázeňský trest snížení funkčního platu o 10% na dobu tří měsíců, neboť žalobce dne 8. 10. 2005 v 19:20 hod. řídil motorové vozidlo Volkswagen Jetta, SPZ X v Českém Těšíně na ul. Polní - vedlejší pozemní komunikaci, vjel do křižovatky ve tvaru „T“ s ul. Slovenská - silnice III. třídy č. 01139 - hlavní pozemní komunikací, na kterou odbočoval vlevo, přičemž nedal přednost zleva přijíždějícímu vozidlu zn. Škoda Fabia, RZ X řidičky Ž. S., jedoucí po hlavní komunikaci, a tak došlo ke střetu obou vozidel. U policisty podezřelého z řízení vozidla (žalobce) byla provedena orientační dechová zkouška, která byla pozitivní s výsledkem 0,29‰ alkoholu v dechu. Žalobce se po výzvě podrobil odběru krve na PSZ Karviná. Rozborem krve bylo zjištěno, že měl 0,16‰ alkoholu v krvi. Ke zranění osob nedošlo, technická závada jako příčina nehody nebyla

uplatněna, ani na místě ohledáním zjištěna. Žalobce na místě nehody odstranil z vozovky stopy – zbytky plastů vozidel. Správní orgán prvního stupně uzavřel, že policista (žalobce) svým jednáním porušil § 4 písm. a), b) a c), § 5 odst. 2 písm. b), § 22 odst. 1 a § 47 odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Uložil žalobci podle ustanovení § 33 písm. b) zákona č. 186/1992 Sb., kázeňský trest ve formě snížení funkčního platu o 10 % na dobu tří měsíců.

Žalovaný se s tímto posouzením věci správním orgánem prvního stupně ztotožnil a stěžejní odvolací námitku žalobce, že motorové vozidlo, u něhož nebylo pochyb o tom, že dopravní nehodu zavinil jeho řidič (Volkswagen Jetta, SPZ X), neřídil on, ale jeho nevlastní dcera A. T., neshledal důvodnou. Označil ji za vyvrácenou výpověďmi několika ve vztahu k žalobci zcela nezávislých svědků, především bezprostředních svědků nehody, kteří nejsou v žádném příbuzenském či jiném osobním vztahu k žalobci. Uvedl, že totéž nelze konstatovat o svědcích potvrzujících verzi žalobce, kteří jsou buď osobami blízkými (A. T.), či lze u nich dovodit jiný osobní vztah k němu (známý z autoklubu, ze školy apod.). Žalovaný uzavřel, že napadené rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno v souladu se zákonem, a proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu, v níž namítal neplatnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, a to proto, že se v těchto rozhodnutích vyskytují procesní pochybení, spočívající v tom, že ačkoliv se žalobce nechal zastupovat advokátkou JUDr. Janou Graňákovou, nebylo jí doručeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce především poukázal na rozpory ve skutkových zjištěních, která nebyla řádným dokazováním objasněna, naopak došlo k odmítnutí výslechu svědků z důvodu irelevantnosti jejich výpovědi. Žalobce setrval na svém stanovisku, že dopravní nehodu nezavinil, neboť vozidlo neřídil. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby Krajský soud v Ostravě rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil.

Usnesením krajského soudu ze dne 19. 9. 2006, č. j. 58 Ca 21/2006 – 8, byl žalobce vyzván k doplnění žaloby s tím, aby uvedl, které rozpory a která skutková zjištění měl na mysli, pokud se o nich zmiňuje v žalobě, resp. která konkrétní skutková zjištění nebyla objasněna řádným dokazováním, tj. aby uvedl jména, příjmení a adresy bydliště svědků, jejichž výslech žalovaný jako irelevantní odmítl a z jakých důvodů slyšení těchto svědků navrhuje.

Žalobce v doplnění žaloby uvedl, že v přestupkovém řízení nebylo prokázáno, že by řídil předmětné vozidlo a způsobil tímto vozidlem dopravní nehodu. Tato skutečnost vyplývá z výpovědi A. T., která vozidlo řídila, dále z výpovědi svědkyně M. N., která potvrdila, že žalobce vozidlo neřídil a seděl ve vozidle na zadním sedadle společně s vnučkou. Podle názoru žalobce je nutno výpověď svědka R. P., pokud uvedl, že vedle řidiče seděla osoba s delšími vlasy, vyhodnotit jako nevěrohodnou, neboť dcera žalobce má krátké vlasy a navíc se svědek vůbec nevyjádřil k tomu, že by se ve vozidle nacházelo nezletilé dítě. Za nevěrohodnou považuje žalobce rovněž výpověď svědkyně K. Č., neboť její tvrzení o tom, že žalobce na sobě měl světlé oblečení neodpovídá skutečnosti. Naopak svědek P. J. potvrzuje, že žalobce po nehodě vystupoval ze zadních dveří vozidla. Není tedy jednoznačně prokázáno, že žalobce vozidlo skutečně řídil. Osoby, které se k tomuto vyjadřují, nemohly dopravní nehodu vidět a proto zde existují rozpory v tom, jaké měl žalobce oblečení. Výpověď žalobce potvrzuje také svědek R. M., který uvádí, že vozidlo řídila žalobcova nevlastní dcera. Žalobce navrhl provedení důkazů výslechem svědků Z., S. a R., kteří mohou potvrdit jeho tvrzení, že předmětné vozidlo neřídil. Svědkyně S. viděla, že na sedadlo řidiče nasedala dcera žalobce a že tedy žalobce neřídil. K tomuto se může vyjádřit také svědek M. R., který přišel na místo nehody, hovořil zde s prodavačkou bufetu a ta mu sdělila, že viděla, jak vozidlo řídila řidička. Navíc může tento svědek

potvrdit, že žalobce se na výzvu ihned podrobil dechové zkoušce, a to i přesto, že nebyl účastníkem dopravní nehody. Může též potvrdit, že jej žalobce okamžitě informoval, že vozidlo neřídil on, ale jeho nevlastní dcera.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní vývoj věci, setrval na svém závěru a navrhl, aby krajský soud rozhodnutí správních orgánů obou stupňů potvrdil.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 2. 2008, č. j. 58 Ca 21/2006 – 28, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. K tvrzení žalobce, že v přestupkovém řízení nebylo prokázáno, že řídil motorové vozidlo, kterým byla způsobena dopravní nehoda (ohledně kterého se dovolával svědecké výpovědi A. T. a dále výpovědi svědkyně N. a svědků J. a M.), krajský soud uvedl, že svědkyně A. T. byla sice přímou účastnicí dopravní nehody, ovšem jedná se o nevlastní dceru žalobce, což samo o sobě vzbuzuje pochybnosti o nepodjatosti této osoby vůči žalobci. Svědkyně N. sice uvedla, že zahlédla vystupovat z levých dveří vozidla muže menší postavy, nedokázala však přesně říci, ze kterých dveří vystoupil, zda z řidičových (předních dveří) či ze zadních dveří. Jestliže se žalobce dovolával svědecké výpovědi svědka P. J., pak podle krajského soudu z protokolu o výslechu tohoto svědka skutečně vyplynulo, že ze zadních dveří auta začal vystupovat muž, jehož bezpečně svědek poznal, neboť se jedná o jeho známého, když oba jsou členy autoklubu, pak ani tento svědek tedy není bez osobního vztahu k žalobci. Z protokolu o podání vysvětlení svědka R. M. vyplývá, že samotnou dopravní nehodu neviděl, dověděl se o ní až druhý den od svého známého, tj. od žalobce, který za ním přijel do jeho autoopravny. Pokud se tedy žalobce domáhal výpovědi těchto svědků a jejich věrohodnosti, pak s jeho názorem krajský soud nemohl souhlasit pro jejich osobní vztah k němu. Jestliže naopak žalobce označuje za nevěrohodné výpovědi svědků P. a Č. (svědek P. uváděl, že vedle řidiče seděla osoba s delšími vlasy, zatímco jeho dcera má vlasy krátké a svědkyně Č. tvrdila, že žalobce na sobě měl světlé oblečení), pak se podle krajského soudu jedná o detaily, které nemohou vyvrátit závěr učiněný správními orgány obou stupňů o tom, že žalobce skutečně dopravní nehodu způsobil, což především zcela jednoznačně potvrdila svědkyně Ž. S., jakožto druhý účastník dopravní nehody. Jako nedůvodnou hodnotil krajský soud také žalobní námitku, že žalovaný nevyslechl svědky R., S. a Z., když dospěl k závěru, že slyšení těchto svědků není nutné pro objasnění stavu věci, neboť bezprostředními svědky nehody nebyly.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž s napadeným rozsudkem krajského soudu nesouhlasí, protože podle jeho názoru ze spisového materiálu nelze dovodit, že by se přestupků, z nichž je viněn, dopustil. Zdůrazňuje znovu, že na podporu svého tvrzení navrhoval provedení výslechu dalších svědků (výše již zmíněných) kteří by mohli potvrdit jeho obhajobu. Stěžovatel nesouhlasí se závěrem Krajského soudu v Ostravě o nevěrohodnosti svědků potvrzujících jeho obhajobu a poukazuje na skutečnost, že se jedná o lidi, kteří nepřišli do konfliktu se zákonem, neznají jej a uvádějí, že vozidlo neřídil (svědkyně N.). Stěžovatelovu nevinu bylo dále možno prokázat výslechem svědka R. (policisty), který byl po nehodě na místě sám a může se tak vyjádřit k tomu, kdo (který ze svědků) předmětnou dopravní nehodu viděl. Naopak svědka P. považuje stěžovatel za nevěrohodnou osobu, která se zná s poškozenou S. Pokud někteří svědci uvádějí, že stěžovatel na sobě měl tričko s nápisem Policie, pak toto tvrzení není pravdivé a podle názoru stěžovatele jen potvrzuje tu skutečnost, že jej kritického dne tyto osoby vůbec neviděli. Přitom svědci J. a M. jednoznačně hovoří o tom, že předmětné vozidlo řídila žena. Stěžovatel tvrdí, že k těmto svědkům nemá žádný blízký vztah a má za to, že naopak výpovědi svědků svědčící ve prospěch poškozené jsou účelové, ve snaze jí pomoci k plnění z jeho zákonné pojistky. Domnívá se, že svědci jsou zaměřeni negativně proti policii a proto se jej snaží obvinít z přestupku. Podle stěžovatele měl být vypracován nový plánek místa nehody s přesným označením, kde se který

svědek nacházel a zda vůbec mohl vidět, kdo předmětné vozidlo řídil. Stěžovatel se s přihlédnutím k důkazní situaci, kdy se nepodařilo jednoznačně prokázat, že by se dopustil přestupku, přičemž existují výpovědi svědků potvrzující jeho obhajobu, domnívá, že jeho žalobě mělo být vyhověno a navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 2. 2008, č. j. 58 Ca 21/2006 – 28, zrušil a přiznal stěžovateli náklady řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření k žalobě, s tím, že nebyly zjištěny nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení věci.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně nepodřazuje své námitky pod jednotlivá ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., z jejího textu však vyplývá, že se dovolává důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat pouze z důvodů tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení spočívá v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen.

Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek Městského soudu v Praze z hledisek stanovených v § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Správní spis byl veden postupně pod třemi spisovými značkami. Nejdříve pod sp. zn. Policie České republiky, obvodní oddělení Český Těšín, č. j. ORKA-4141/OOP-ČT-PŘ-2005, kde jsou vedeny úřední záznamy tří policistů – členů hlídky obvodního oddělení Český Těšín, kterým bylo jako prvním dne 8. 10. 2005 v 19:27 hodin oznámeno telefonicky, že došlo k dopravní nehodě – střetu dvou osobních vozidel na křižovatce ulic Polní a Slovenské v Českém Těšíně. Velitel hlídky prap. P. S. do úředního záznamu ze dne 16. 11. 2005 uvedl, že po příjezdu na místo zjistil, že k nehodě došlo mezi vozidlem Škoda Fabia, které po střetu zůstalo stát u pravé krajnice ve směru do centra města a stála u něj skupinka osob, a druhým vozidlem VW Jetta, které stálo na druhé straně ulice Slovenské, nedaleko od vyústění ulice Polní, poblíž přechodu pro chodce, šikmo zadní částí do vozovky. Velitel odešel směrem k vozidlu VW Jetta a zbylí členové hlídky šli k havarovanému vozidlu Škoda Fabia. Po příchodu k vozidlu VW velitel zjistil, že se zde nachází policista Obvodního oddělení Policie ČR, Český Těšín, nadporučík C. a žena, která uvedla, že je jeho dcera a zároveň řidička vozidla VW Jetta. Byla vyzvána k přeložení potřebných dokladů pro provoz a řízení motorového vozidla a bylo zjištěno, že jde o A. T., narozenou X. Žena byla vyzvána, aby se podrobila dechové zkoušce na alkohol, s čímž souhlasila a následovala jej ke služebnímu vozidlu, kde byla provedena dechová zkouška s negativním výsledkem. V průběhu provádění dechové zkoušky přišli ke služebnímu vozidlu další dva členové hlídky a chystali se provést dechovou zkoušku u další ženy, která byla

řidičkou Škody Fabie, u níž bylo z dokladů zjištěno, že se jedná o Ž. S., nar. X. Ta se však začala podívat, z jakého důvodu je prováděna dechová zkouška u ženy z vozidla VW Jetta, když podle ní řídil toto auto muž. Na vysvětlenou uvedla, že ihned po střetu vozidel se dívala do zpětného zrcátka ve svém vozidle, neboť se obávala, že druhé vozidlo se chystá po střetu z místa nehody ujet. Celou dobu zmíněné vozidlo sledovala a viděla, že z místa řidiče vystupuje nějaký muž, který začal na silnici sbírat části plastového nárazníku, které po nehodě zůstaly na vozovce. Uvedla dále, že sama poté vystoupila, šla k tomuto muži a dotazovala se jej zda ji neviděl, na což ji tento muž (nadh. C.) odpověděl, že ji viděl a že se jí omlouvá. Po upozornění velitele hlídky, že ve zpětném zrcátku „se strany jeví obráceně“, setrvala na svém tvrzení, přičemž o přítomnosti nějaké ženy ve vozidle se dozvěděla až poté, co ji spatřila z tohoto vozidla vystupovat, a to těsně před příjezdem hlídky. Dále uvedla, že dopravní nehodu viděli svědci, kteří stáli na chodníku na protější straně ulice, tedy poblíž jejího vozidla. Na základě těchto informací vyslal velitel členku hlídky nadstržm. M. k provedení prověrky mezi uvedenými osobami, přičemž ta se po chvíli vrátila se sdělením, že nehodu měli vidět čtyři lidé, jejichž adresy si poznamenala a tito svědci měli údajně potvrzovat verzi, že vozidlo řídil muž. Na základě těchto informací vyslechl velitel hlídky nadpor. C., který uvedl, že vozidlo neřídil, že seděl na zadním sedadle se svou vnučkou a vozidlo řídila jeho dcera A. T. Přiznal, že požil alkoholické nápoje před jízdou a právě proto vozidlo řídila jeho dcera. Vzhledem k této situaci, kdy vzniklo podezření ze zavinění dopravní nehody policistou, informoval velitel hlídky dozorcího OO PČR Český Těšín a vyžádal si přítomnost někoho z vedení uvedeného oddělení na místo nehody. Tím byl kpt. Bc. M. R., který na místě hovořil s účastníky dopravní nehody a svědky a to až do příjezdu služby dopravních nehod dopravního inspektorátu Karviná.

Skutečnosti uváděné velitelem hlídky potvrdil do úředního záznamu ze dne 16. 11. 2005 další člen hlídky pprap. M. S., který kromě toho, co uvedl velitel hlídky, sdělil ještě, že ihned po příjezdu k nehodě šel společně s nstržm. M. k vozidlu Škoda Fabia, kde se jim přihlásila řidička Ž. S. U vozidla, které stálo těsně za křižovatkou s ul. Polní čelem k ul. Jablůnkovské se nacházela skupinka několika osob. Řidička Ž. S. sdělila, že jela po hlavní silnici směrem do města. Těsně před křižovatkou viděla vozidlo VW Jetta, které se rozjíždělo, aniž by jí dalo přednost. Začala brzdit, avšak nestačila již zastavit a narazila přední částí svého vozu do levé části vozu VW. Když vozidlo zastavila, ihned se dívala do zpětného zrcátka, jelikož se jí zdálo, že vozidlo VW chce z místa nehody ujet. Viděla, jak z místa řidiče vystupuje muž a sbírá z vozovky plastové části aut, které po střetu na místě zůstaly. Ze skupinky lidí stojících poblíž vozidla Škoda Fabia vystoupili lidé, kteří uvedli, že incident viděli a kteří potvrdili verzi paní S. Na místě si proto nstržm. M. uvedené svědky poznamenala. Paní S. se podívovala, proč do měřicího přístroje fouká žena z vozidla VW, když vozidlo řídil muž. Velitel hlídky se po chvíli vrátil na místo i s kpt. Bc. R., který se k výzvě dostavil a na místě taktéž hovořil s účastníky a svědky nehody. Dostavila se též žena, která hlídce sdělila, že uvedený incident viděla, ale nemohla zde zůstat, proto se dostavila dodatečně. Ta naopak potvrzovala verzi, že vozidlo VW Jetta řídila žena. Po příjezdu služby dopravních nehod (SDN) zůstala na místě jen nstržm. M. a předala data svědků vyšetřujícím policistům, kteří si vyšetřování na místě převzali k zadokumentování.

Nstržm. M. do úředního záznamu ze dne 17. 11. 2005, potvrdila údaje uvedené dalšími dvěma členy hlídky a navíc uvedla, že A. T. v době šetření jevila známky velkého psychického rozrušení. Potvrdila rovněž, že na chodníku u Škody Fabie byl hlouček mladých lidí a tito tvrdili, že bílé vozidlo (VW) řídil muž, a proto si jména a adresy čtyř z nich zapsala do formuláře a požádala je, aby vyčkali na místě do příjezdu pracovníků dopravního inspektorátu. Potvrdila rovněž, prap. S. odešel v průběhu šetření pro Kpt. Bc. R., který bydlel nedaleko a i ten prováděl šetření mezi svědky nehody, kteří se shlukovali na chodníku u Fabie a u nedalekého prodejního stánku. Po příjezdu SDN DI Karviná předala vyšetřujícímu dopravnímu policistovi své záznamy. Na místo se poté dostavila další svědkyně, která uvedla, že viděla havárii a označila jako řidičku vozidla paní T.

Kpt. Bc. M. R. do úředního záznamu k dopravní nehodě ze dne 11. 10. 2005 uvedl, že dne 8. 10. 2005 byl ve 20:00 hodin vyzooměn ve svém bydlišti prap. S. o dopravní nehodě, na které měl mít dle svědeckých výpovědí účast policista npor. C.. Bezprostředně poté se dostavil na místo nehody, jelikož ta se stala pouze asi 150 metrů od jeho bydliště a dotazem u stěžovatele zjistil, že tento před jízdou konzumoval alkohol (nijak se nesnažil toto popřít) a z tohoto důvodu řídila jeho dcera. Stěžovatel dále sdělil, že bezprostředně po střetu vozidel z vozidla vystoupil a běžel se přesvědčit k druhému vozidlu, zda-li se jeho posádce nic nestalo a rovněž se chtěl i omluvit za nehodu, jelikož se cítil sám trochu na vině, protože dceři v autě řekl, že může vjet do křižovatky, že stihne projet před vozidly přijíždějícími zprava i zleva, avšak neodhadl vzdálenost vozidel. Hlídka přítomných policistů, která do té doby zajišťovala místo nehody mu sdělila, že se jí přihlásili svědci nehody, kteří tvrdili, že řídil muž, jehož viděli vystupovat z místa řidiče a nikoliv žena, jejíž přítomnosti ve vozidle si v prvních chvílích vůbec nevšimli. To potvrdila i řidička druhého vozidla zúčastněného na nehodě. Po sepsání všech náležitostí ohledně dopravní nehody se sám kolem 22:00 hodiny ještě zastavil u prodejního stánku v blízkosti křižovatky, kde došlo ke střetu vozidel a to za účelem možného zjištění dalších svědků a potvrzení (či vyvrácení) informace od paní T., která mu na dotaz o průběhu cesty před nehodou sdělila, že kupovala cigarety právě v tomto stánku. Zde mu bylo sděleno jedinou prodavačkou (A. J.), že si pamatuje na tuto paní, kterou osobně zná ze školy, že tato zde skutečně kupovala cigarety, předběhla frontu s omluvou, že spěchá a když jí bylo vyhověno, nasedla do stojícího bílého vozidla na místo řidiče a s vozidlem odjela. Krátce nato tato prodavačka slyšela intenzivní brzdění a ránu, ale nehodu neviděla.

Šetření dopravní nehody poté převzaly orgány dopravní policie a spis obdržel č. j. ORKA -2396/DN-DS-2005. Podle úředního záznamu sepsaného pprap. D. S., policejním inspektorem ze dne 21. 10. 2005, byla dne 8. 10. 2005 ve 20:15 hod. vyslána stálá služba ve složení pprap. D. S. a prap. M. G. k dopravní nehodě v Českém Těšíně na křižovatce ul. Polní a Slovenské, kde mělo dojít ke střetu dvou osobních vozidel bez zranění a bez úniku ropných látek. Po příjezdu bylo zjištěno, že řidičkou vozidla Škoda Fabia RZ X byla Ž. S. a jako řidička vozidla VW Jetta SPZ X se přihlásila A. T., nar. X. Na místě dopravní nehody byly hlídkou OOP ČR Český Těšín zjištěni svědci, a to P. S., nar. X, V. P., nar. X a M. N., nar. X. Řidička S. uvedla, že vozidlo VW Jetta měl řídit muž, kterého viděla vystupovat z místa řidiče ihned po střetu obou vozidel a tento k ní měl přijít a omluvit se jí, že jí sice viděl, ale myslel si, že to stihne projet. V tomto muži byl zjištěn nadpor. M. C., nar. X, policejní inspektor OOP ČR Český Těšín. Následně byla u podezřelého provedena orientační dechová zkouška přístrojem Drager a naměřena hodnota 0,29 promile alkoholu v dechu. Po výzvě se jmenovaný podrobil odběru krve.

Okresním ředitelstvím, dopravním inspektorátem v Karviné byl dne 11. 10. 2005 sepsán protokol o podání vysvětlení s A. T., která uvedla, že dne 8. 10. 2005 řídila motorové vozidlo VW Jetta, které patří jejímu nevlastnímu otci M. C. Zastavila na ulici Polní u prodejního stánku a po nákupu cigaret nastoupila opět do vozidla na místo řidiče a pokračovala v jízdě po ulici Polní, kde v křižovatce s ulicí Slovenskou chtěla odbočit vlevo směrem na ulici Frýdeckou. Viděla dvě vozidla (zřejmě zprava) jedoucí malou rychlostí, která měla zapnutý levý ukazatel směru jízdy. Rovněž zleva viděla vozidlo a situaci vyhodnotila tak, že stihne před těmito vozidly křižovatku projet, avšak když vjela na ulici Slovenskou a podívala se znovu doleva, tak si uvědomila, že to asi nestihne, ze zadu však na ni zakřičel otec, ať jede. Sešlápla proto plynový pedál, avšak ihned poté došlo k nárazu. Po zastavení vozidla se jí otec (stěžovatel) zeptal, zda jí něco není a ona se jej ptala na svou dceru. Poté jí otec podal dceru na přední sedadlo, vystoupil z vozidla levými zadními dveřmi a šel se podívat, jestli se něco nestalo posádce druhého vozidla. Pak se vrátil zpátky s tím, že se jí snažil uklidnit a řekl, že druhá řidička hrozně křičí a že se rozčiluje. K

zavinění nehody uvedla, že si je plně vědoma svého pochybení spočívajícího v tom, že nedala přednost v jízdě vozidlu jedoucímu po hlavní silnici.

Ž. S. do protokolu o podání vysvětlení dne 11. 10. 2005 před OŘ DI Karviná vypověděla, že dne 8. 10. 2005 kolem 19:20 hodin řídila osobní motorové vozidlo Škoda Fabia, SPZ X po ulici Slovenské ve směru od ulice Frýdecké na ulici Jablunkovskou. Když se blížila k přechodu pro chodce, tak spatřila z pravé strany z ulice Polní jedoucí vozidlo bílé barvy VW Jetta, které v křižovatce nezastavilo ani nepřibrzdilo a vjelo přímo do její jízdní dráhy, na což reagovala prudkým brzděním, avšak střetu již nestačila zabránit a svou levou přední částí narazila do levé zadní části vozidla VW Jetta. Po střetu nasměrovala vozidlo vpravo na krajnici, pomalu dojížděla a přitom se dívala do zpětného zrcátka na vozidlo VW Jetta, protože měla strach, že druhé vozidlo ujede z místa dopravní nehody. Spatřila, že se otevřely dveře na levé straně vozidla u řidiče, z kterých vystoupil starší muž menší silnější postavy. Na sobě měl černé tričko se žlutým nápisem policie a tmavě modré nebo černé kalhoty s "kšandama". Později si oblékl svetr. Vystoupila z vozidla a šla k vozidlu VW Jetta, proti ní šel řidič druhého vozidla (stěžovatel). Setkali se asi uprostřed křižovatky, kdy na něj začala křičet, proč jí tam vjížděl, jestli ji neviděl, na což odpověděl, že ji viděl a že se jí velice omlouvá. Poté dotyčný muž posbíral plasty z vozidel a tyto si odnesl do svého vozidla. K dopravní nehodě uvedla, že ji zavinil jednoznačně stěžovatel, který vjel z vedlejší ulice do jízdní dráhy na hlavní silnici a nedal přednost v jízdě.

V protokolu o podaném vysvětlení ze dne 11. 10. 2005 před OŘ DI Karviná stěžovatel uvedl, že dne 8. 10. 2005 v době kolem 19:00 hodin jel jako spolujezdec na zadním levém sedadle ve svém osobním vozidle zn. VW Jetta, SPZ X, které řídila jeho nevlastní dcera A. T. S tímto vozidlem jeli po ulici Slovenská v Českém Těšíně směrem od křižovatky s ulicí Frýdecká. Dcera odbočila na ulici Polní, kde vozidlo v místě autobusové zastávky otočila a zastavila u kiosku, kde si koupila cigarety (stěžovatel v průběhu nákupu zůstal ve vozidle na zadním sedadle s dvouletou vnučkou). Po nákupu nasedla na místo řidiče a vyjela směrem ke křižovatce s ulicí Slovenskou, kde hodlal odbočit vlevo. V době odbočování zaregistroval zleva se blížící vozidlo a tak na dceru zakřičel ať přidá, že to vyjde. Poté toto vozidlo narazilo do levé zadní části jejich vozidla. Stěžovatel vystoupil levými zadními dveřmi, aby se přesvědčil, zda se něco nestalo posádce druhého vozidla a řidiče druhého vozidla se omluvil. Nařčení, že vozidlo řídil, si nedovede vysvětlit, vzhledem k tomu, že si byl vědom, že na zahradním posezení s rodinou požije alkohol a tak požádal dceru, ať nepije, že jej potom odveze domů. Tak tomu skutečně bylo a tudíž neměl ani důvod řídit poté, co požil alkohol.

Stěžovatel v úředním záznamu ze dne 17. 10. 2005 dodal, že dne 10. 10. 2005, tedy po výše uvedené nehodě přijel s poškozeným vozidlem do AMK ČSAD v Českém Těšíně na ul. Frýdecká s cílem zajistit náhradní díly k opravě poškozeného vozidla. Při této příležitosti se na nehodu ptal přítomný mechanik R. M., který, když mu stěžovatel sdělil čas a okolnosti nehody konstatoval, že v době, kdy se nehoda stala, jel po ulici Slovenské směrem na ul. Frýdeckou a v této době potkal stěžovatelovo vozidlo jedoucí v protisměru řízené stěžovatelovou dcerou. Vozidlo zná, tudíž vylučuje, že by si jej spletl, stejně tak si je jistý, že vozidlo řídila stěžovatelova dcera A., kterou rovněž zná. Nikoho jiného ve vozidle neviděl.

Před dopravním inspektorátem OŘ DI v Karviné podal vysvětlení do protokolu též P. S., který uvedl, že dne 8. 10. 2005 kolem 19:20 hod stál společně se svými kamarády u panelového domu ul. Mládežnická č. 1, když uslyšeli pískot pneumatik, což je přinutilo otočit se k ul. Slovenské, kde spatřil vozidlo Škoda Fabia, jedoucí ve směru od ul. Frýdecké k ul. Jablunkovské, které prudce brzdilo a následně narazilo do vozidla VW Jetta, bílé barvy, vyjíždějící z ulice Polní vlevo na ul. Slovenskou. Vozidlo Š. Fabia narazilo svou levou přední částí do levé zadní části vozidla VW Jetta. Po střetu řidička Š. Fabie odstavila vozidlo při pravém okraji vozovky ulice

Slovenské a vozidlo VW Jetta zastavilo kousek za křižovatkou v opačném směru na ul. Slovenské. Poté svědek viděl jasně, že z vozidla VW Jetta vystupuje starší muž silnější postavy menšího vzrůstu, a to z místa řidiče, tj. z levých předních dveří. Ten odešel k vozidlu Fabia, kde hovořil o něčem s řidičkou a poté se obrátil k místu střetu, kde posbíral plasty, které ležely na vozovce. Uvedl, že nikoho z účastníků předmětné dopravní nehody nezná a o tom, že řidič vozidla VW Jetta je policista se dozvěděl od kamaráda až po příjezdu hlídky DN. Nikoho dalšího z vozidla VW Jetta vystupovat neviděl, kromě již zmíněného řidiče.

Z podnětu Okresního ředitelství dopravního inspektorátu v Karviné byl spis předložen Policii ČR - Správě Severomoravského kraje v Ostravě k posouzení, zda má být dopravní nehoda z důvodu podjatosti posuzována nadále na OŘ v Karviné. Označený nadřízený orgán rozhodnutím ze dne 25. 10. 2005, č. j. PSM – 921/DS-2005, přidělil spis k vyřízení dopravnímu inspektorátu OŘ PČR Frýdek Místek z důvodu možné podjatosti.

Dopravní inspektorát OŘ PČR Frýdek Místek vedl šetření pod č. j. ORFM–650/DI-2005. Dne 24. 11. 2005 se před tento orgán dostavila V. P., která do protokolu o podání vysvětlení vypověděla, že před střetem vozidel byla čelem otočena k ul. Polní a viděla jak po této ulici ke křižovatce s ul. Slovenskou přijíždí osobní auto světlé barvy řízené mužem, kterého zahlédla na místě řidiče přes sklo pravých předních dveří vozidla, neboť vozidlo před ní na krátkou dobu zastavilo. Pak se opět rozjelo ve směru ke křižovatce a začalo odbočovat vlevo. Tím vjelo do cesty vozidlu Škoda Fabia zelené barvy, které jelo po hlavní silnici (ul. Slovenská) a došlo ke střetu obou vozidel. Obě vozidla po střetu popojela a pak zastavila. Vypovídající přešla přes silnici (ul. Polní) a viděla, že z místa řidiče světlého vozidla (z levých předních dveří) vystupuje muž, kterého již předtím viděla přes sklo pravých předních dveří. Muž po vystoupení z vozidla volal ve směru k vozidlu Škoda Fabia na mladší ženu, která z tohoto vozidla vystupovala z místa řidiče, zda se jí něco nestalo. Ve světlém vozidle seděl někdo na zadním sedadle ale svědkyně nevěděla kdo, a kolik osob zde bylo. Poté přešla zpět přes ulici Polní a šla k osobnímu autu Škoda Fabia, kde již bylo kolem tohoto vozidla více osob a to spíše dětí. Viděla, že řidič světlého vozidla byl u auta, které řídil a z pravých předních dveří vystoupila žena a byla starší, menší a štíhlá. Není jí jasné, kde se tam vzala. Na otázku ohledně popisu řidiče světlého vozidla odpověděla, že byl starší, měl něco světlého oblečeno, asi světlou bundu. Blíže jej popsat nedokázala, ale poznala by jeho i řidičku.

Do protokolu o podání vysvětlení dne 12. 12. 2005 M. N. (venčila psa) uvedla, že poté co slyšela náraz vozidla, zahlédla, jak z levých dveří vystupoval muž menší postavy. Nemůže však přesně říct, ze kterých dveří vystoupil, zda z předních - řidičových, či zadních. U druhého vozidla Škoda Fabia modré barvy stála žena a křičela na muže k druhému vozidlu něco v tom smyslu „Vy jste mne neviděl?“. Za chvíli po dopravní nehodě vystoupila z bílého vozidla mladší žena, která vystoupila určitě z levých předních dveří - řidičových. V této době byl muž z tohoto vozidla stále venku u vozidla. Víc neviděla, protože odešla domů. U vozidla Škoda Fabia byla větší skupina mladých lidí. Asi za 20 minut šla vypovídající zpět do večerky, která je po levé straně ul. Polní, asi 30 metrů od křižovatky s ul. Slovenskou. Ve večerce byla mladá žena a brečela. Svědkyně si uvědomila, že je to asi ta žena, která vystoupila z levých předních dveří bílého vozidla. Otázala se jí tedy, „zda je z té nehody“ a ona jí přitakala. Poté šla společně s touto ženou k policistům - ke křižovatce kde policistce řekla, že nehodu viděla.

A. J. dne 15. 12. 2005 do protokolu o podání vysvětlení před Dopravním inspektorátem OŘ PČR Frýdek Místek uvedla, že dne 8. 10. 2005 po 19:00 hod. před jejím prodejním stánkem zastavilo bílé osobní auto, které přijelo po ul. Polní z levé strany. Z místa řidiče, které bylo přímo naproti oknu stánku vystoupila žena a šla ke stánku. Uvědomila si, že ji zná od vidění. Žena na ni kývla, zda může předběhnout. Chtěla koupit pouze cigarety a říkala, že má v autě dítě a že spěchá.

Poté co si koupila cigarety, nasedla zpět na místo řidiče a odjela ve směru ke křižovatce s ul. Slovenskou. Dále již svědkyně vozidlo nesledovala a pokračovala v prodeji. Za krátký okamžik uslyšela náraz od křižovatky. Podívala se tím směrem a uviděla, že bílé osobní auto bylo odhozeno a zastavilo na přechodu ul. Slovenské. Vozidlo stálo levým bokem ke stánku a z levých zadních dveří někdo vystoupil a šel k levým předním - řidičovým dveřím, otevřel tyto dveře a naklonil se dovnitř vozidla. Neví, zda to byl muž či žena a to ani podle oděvu. Doplnila, že někdo z mužů zákazníků před stánkem poté prohlásil, že „když se potkají dvě baby (ženy) za volantem na cestě, tak z toho zbuďte kupa plechu“.

Ve spise se dále nachází záznam o dechové zkoušce na alkohol provedené s M. C. dne 8. 10. 2005 podle něhož bylo naměřeno alkoholestere DRÄGER 0,29 promile alkoholu v dechu. Podle lékařského vyšetření provedeného téhož dne ve 22 hod. bylo naměřeno 0,14 promile alkoholu v krvi. Nachází se zde též fotodokumentace nehody zaznamenaná OŘ PČR – DI v Karviné a plánek místa dopravní nehody, jakož i protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 8. 10. 2005, zpracovaný týmž oddělením (S. D.).

Dopravní inspektorát, skupina vyšetřování dopravních nehod OŘ PČR ve Frýdku Místku rozhodnutím ze dne 8. 11. 2005 věc přestupku, z něhož byl též podezřelý řidič M. C., podle ustanovení § 58 odst. 3 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů odložil s odůvodněním, že podle konzultace ZVDI OŘ PČR Frýdek Místek (kpt. Ing. S. Ž.) je třeba sepsat protokoly o podání vysvětlení s dalšími svědky dopravní nehody zjištěnými na místě, „doplnit 2 sk. odd. DI Karviná“ spisovými materiály – protokoly k dopravní nehodě. Po doplnění uvedených protokolů bude v šetření přestupku pokračováno.

Dalším rozhodnutím téhož orgánu ze dne 4. 1. 2006 (po doplnění protokolu o podání vysvětlení některých osob) byla věc odevzdána k projednání Policii ČR, okresnímu ředitelství v Karviné podle ust. § 58 odst. 3 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (orgánu rozhodujícímu o kárné odpovědnosti policistů), v němž se mimo jiné uvádí, že M. C. je podezřelý z porušení ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b), § 4 písm. c), § 5 odst. 2 písm. b), § 22 odst. 1, § 47 odst. 4 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb. a § 30 odst. 1 písm. h) téhož zákona, ve znění pozdějších předpisů. Dle sdělení účastnice dopravní nehody řidičky Ž. S. a svědků P. S. a V. P. jel podezřelý s vozidlem VW Jetta po vedlejší pozemní komunikaci do křižovatky s hlavní pozemní komunikací na kterou odbočoval vlevo a nedal přednost zleva jedoucímu vozidlu zn. Škoda Fabia řidičky Ž. S. jedoucí po hlavní pozemní komunikaci. Požití alkoholických nápojů u řidičky Ž. S. a další účastnice dopravní nehody A. T. bylo vyloučeno orientační dechovou zkouškou. U podezřelého řidiče M. C. byla dechová zkouška pozitivní s výsledkem 0,29 promile alkoholu v dechu, posléze provedeným rozborem krve bylo zjištěno, že měl v krvi 0,16 promile. Ke zranění osob nedošlo.

Šetření dopravní nehody – přestupku bylo dále vedeno na Okresním ředitelství Karviná, obvodní oddělení Český Těšín pod č. j. ORKA-173/OOP-ČT-2006. Podle protokolu o projednání přestupku ze dne 2. 3. 2006 bylo tohoto dne zahájeno na základě ustanovení § 32 odst. 2, § 35 odst. 1 a § 126 zákona č. 186/1992 Sb., projednávání jednání, které má znaky přestupku s policistou nadpor. M. C. a jmenovanému bylo sděleno obvinění ze spáchání přestupku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. c) a f) a § 30 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, jehož se měl dopustit výše popsáním způsobem.

Dne 23. 2. 2006 převzala právní zastoupení stěžovatele advokátka JUDr. Jana Graňáková, která přípisem ze dne 8. 3. 2006 navrhovala opětovný výslech Ž. S. pro rozpory v její výpovědi, neboť podle názoru stěžovatele a podle plánu nehody pořázeného dopravními policisty nemohla vidět vzhledem k postavení vozidel po nehodě ve zpětném zrcátku vystupovat z levých předních

dveří stěžovatele, navrhovala dále vyslechnout svědka S., neboť existují rozpory mezi jeho výpovědí, výpovědí Ž. S. a A. J. Navrhovala též opětovný výslech V. P., zejména k tomu, jak dlouhou dobu sledovala situaci a koho viděla vystupovat z pravých předních dveří vozidla, když její popis nekoresponduje s osobou nevlastní dcery stěžovatele. Navrhovala rovněž provedení výslechu M. N., která uvedla, že zahlédla vystupovat muže, neví však zda z předních levých, či zadních levých dveří a tento muž dával něco před vystoupením z klína dolů. Ta by se též měla vyjádřit k tomu, kde se v tu dobu nacházeli další svědci. K témuž by měla být vyslechnuta znovu i A. J. a měl by být zhotoven nový plánec místa nehody, když pořízený plánec neodpovídá skutečnosti. Rovněž navrhovala výslech svědkyň Z. a S., které mohou potvrdit, že vozidlo řídila nevlastní dcera stěžovatele (viděly ji odjíždět ze zahrádky).

Z obsahu tohoto spisu dále vyplývá, že znovu podali do protokolu vysvětlení svědci nehody V. P. a P. S.

V. P. do protokolu o podání vysvětlení dne 15. 3. 2006 vypověděla, kromě toho, co již uvedla v protokolu předchozím, že chtěla přejít ulici Polní, když kolem ní projíždělo auto světlé barvy řízené mužem a s určitostí může říci, že ve vozidla viděla muže, který seděl na místě řidiče. Vozidlo se k ní blížilo zleva a tohoto muže viděla přes čelní sklo. Nevšimla si v tu chvíli, že by ve vozidlo seděl ještě někdo další. Když vozidlo projelo, přešla ulici na protější chodník a viděla jak se světlé auto začalo před křižovatkou rozjíždět doleva na ul. Slovenskou, přičemž po ulici Slovenské přijížděla Škoda Fabia, která jela rovněž, když tu se světlé vozidlo rozjelo. Nevěnovala tomu žádnou pozornost až do té doby, co Škoda Fabia začala prudce brzdit a došlo ke srážce, která nebyla zvláště silná, žádné auto to výrazně neodhodilo. Obě vozidla zastavila a ona je střídavě sledovala, přičemž u světlého vozidla dobře viděla i levou stranu, kdy se otevřely dveře u řidiče a vyklonil se z nich muž, který řídil předtím auto a volal něco směrem k druhému vozidlu. Je přesvědčena, že muž měl na sobě něco světlého, nebyla ještě tma, jen se stmívalo a bylo dobře vidět. Neviděla, že by ve světlém autě byl nějaký spolujezdec nebo malé dítě, to se dozvěděla až dodatečně. Po nehodě bylo na místě hodně lidí a situace už byla velmi nepřehledná a ona se o ni nějak zvláště nezajímala. Dodala ještě k dotazu vyslyšajícího, že světlé vozidlo rozhodně před nehodou nestálo před budkou s potravinami, nikdo tam z vozidla nevystupoval, neboť toho by si s určitostí všimla.

P. S. ve své výpovědi zachycené v protokolu o podání vysvětlení ze dne 17. 3. 2006 popsal průběh dopravní nehody a navíc uvedl, že před nehodou stál na ulici Polní na chodníku před budkou TAXI spolu se skupinou vrstevníků, kde viděl projíždět i bílý VW Jetta přímo bez zastavení po ulici Polní ve směru od potravin. Po celou dobu ho sledoval. Před křižovatkou toto vozidlo úplně zastavilo a mělo směrovku doleva. Pak se rozjelo takovým způsobem, jako když se prudce sešlápne plyn a vozidlo vjelo do křižovatky, kde se najednou na ulici Slovenská zleva vynořilo vozidlo Škoda Fabia modré barvy, které předtím neviděl přes nějaká odstavená vozidla u kraje silnice. Potom došlo ke srážce, po níž ihned přešel přes ulici Polní a pokračoval po chodníčku podél neoploceného parkoviště ke křižovatce k vozu Fabia. Byl asi v polovině chodníčku, když se otevřel VW Jetta, byly to dveře u řidiče a svědek vyslovil přesvědčení, že z nich vystoupil muž, už si nevzpomíná co měl na sobě. Řidič šel ke druhému vozu, kde se domlouval s řidičkou. Když šel od Fabie zpět, vzal ze země plasty z jejího předního nárazníku i z jeho zadního nárazníku a odnesl je někam k sobě k autu. Na zemi zůstaly dva nebo tři menší kusy. Svědek dále uvedl, že nehodu viděl též bratr V. P. – R. P.

R. P. do protokolu o podání vysvětlení dne 28. 3. 2006 vypověděl, že ve chvíli, kdy byl u budky TAXI na ulici Polní (u křižovatky s ul. Mládežnická) viděl proti sobě jet nějaké světlé auto po ul. Polní směrem od Konzumu. Neví jestli předtím někde stálo. Svědek jel na bruslích a ke křižovatce byl zády, když uslyšel nějakou ránu, otočil se a byl se podívat k místu nehody. Jel po

ulici Polní a viděl, jak po ulici Slovenské od přechodu pro chodce jde nějaký muž směrem k autu, které stálo na kraji křižovatky. Muž došel k odstavenému autu Škoda Fabia. Vozidlo VW Jetta mělo otevřené dveře u řidiče, ostatní dveře byly zavřené. V tom světlém vozidle viděl, a je si tím jistý, sedět ještě někoho na místě vedle řidiče, ta osoba měla delší vlasy. Svědek neslyšel rozhovor mezi řidičem VW Jetta a řidičkou Škody Fabie.

Protokol o podání vysvětlení byl dále sepsán též s K. Č., nar. X, která uvedla, že samotnou dopravní nehodu neviděla, neboť byla se svojí kamarádkou mezi domy na ulici Polní č. 3 a Mládežnickou č. 1. Když odcházely od budky s potravinami na ul. Polní, uslyšela pískot gum – nějaké auto prudce brzdilo. Byla zvědavá a proto se šla podívat směrem odkud pískot slyšela. Kamarádka zůstala na místě a šla za ní až později. Slyšely rovněž nějaký náraz, ale ten nebyl nijak zvlášť hlasitý. Šla se podívat ke křižovatce ulic Polní a Slovenské, kterou přešla u křižovatky s ul. Mládežnickou a před ní šli nějakí lidé, poznala mezi nimi V. P. Když byla na konci chodníčku souběžného s neoploceným parkovištěm, viděla havarovanou Fabii, z níž vystoupila nějaká žena. Viděla jí od okamžiku, kdy měla jednu nohu v autě, poté vystoupila a šla se dívat na předek svého auta. Žena začala nadávat, mluvila zvýšeným hlasem a říkala: „On do mě vrazil, sám viděl, že tam jedu a chtěl odbočit“. Svědkyně si všimla, že na přechodu pro chodce stojí nějaké bílé auto, stálo „ze šikma u kraje“, takže ostatní auta ho musela objíždět. Z levých předních dveří viděla vystupovat nějakého pána, který zavřel dveře a díval se na druhé auto, co se s ním vlastně stalo. Chvilí poté, co tento muž vystoupil viděla, jak z místa spolujezdce řidiče, tedy pravých předních dveří, vystupuje nějaká žena asi středního věku. Řidička Fabie křičela na onoho muže, že ji nedal přednost, co on jí odpověděl svědkyně neslyšela. Pak se oba vrátili ke svým autům a když se řidička Fabie vracela zpět, našťavaně říkala, že ten muž jí tvrdí, že auto neřídil, že ho řídila ta žena - spolujezdkyně.

P. J. v protokolu o podání vysvětlení ze dne 23. 3. 2006 uvedl, že jel autem po ulici Slovenské, ve směru od světelné křižovatky s ulicí Frýdeckou. Všiml si, že na přechodu pro chodce stojí bílé auto, když dojel blíž, viděl, že se jedná o starší Volkswagen. K autu se blížil rychlostí asi 50 km/h. Když dojel blíž, začal ze zadních dveří auta vystupovat muž, kterého bezpečně poznal, neboť se jedná o jeho známého, oba jsou členy autoklubu, jednalo se o stěžovatele. Není mu známo, kdo seděl za volantem Volkswagenu. Asi po dvou nebo třech dnech se v autoklubu dozvěděl, že stěžovatel měl toho dne nehodu a uvědomil si že ho tam viděl. Stěžovatel mu později řekl, že měl dopravní nehodu, na což mu odvětil, že o tom slyšel, ale vůbec si to nespojoval s tím dnem, kdy ho viděl, protože si nevšiml, že by tam byla rozbitá nějaká auta. Je si jistý, že stěžovatel vozidlo neřídil, protože ho jednoznačně viděl vystupovat ze zadních dveří.

R. M. v protokolu o podání vysvětlení ze dne 21. 3. 2006 uvedl, že samotnou dopravní nehodu neviděl. O nehodě se dozvěděl až druhý den od stěžovatele, který je jeho známý a který přijel do jeho autoopravny. Je pro něj překvapující, že lidé označují stěžovatele jako řidiče, protože dne 8. 10. 2001 ve večerních hodinách, kdy už se stmívalo, vyjížděl z ulice Polní, kde si něco kupoval v potravinách ve stánku naproti oplocenému parkovišti, přičemž z ulice Polní odbočil směrem ke světelné křižovatce s ulicí Frýdeckou. Poté co odbočil, viděl bílý VW Jetta, o kterém ví, že patří stěžovateli, proto na něj bliknul dálkovými světly, aby ho pozdravil, už si nevzpomíná, jestli na něj vozidlo bliklo zpět, ale bezpečně ví, že za volantem seděla stěžovatelova dcera A.; neví zda v autě seděl ještě někdo jiný.

Podle záznamu ze dne 24. 5. 2006 byl uvedeného dne seznámen stěžovatel se spisovým materiálem před ukončením projednávání přestupku, o seznámení byla rovněž vyzooměna a seznámení přítomna právní zástupkyně policisty, JUDr. Jana Graňáková. Spis dále obsahuje návrh vedoucího oddělení uložit policisty kázeňský trest ve formě snížení funkčního platu

o 10 % na dobu tří měsíců. Tento návrh byl akceptován vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Stěžovatel byl poté rozhodnutím správního orgánu 1. stupně, potvrzeným žalovaným, uznán vinným ve smyslu ustanovení § 32 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. c) a f) a přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomániemi podle § 30 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. h) přestupkového zákona se přestupku dopustí ten, kdo po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky vykonává činnost uvedenou v písm. g) téhož ustanovení. Podle písm. g) téhož ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo požije alkoholický nápoj nebo užije jinou návykovou látku, ačkoliv ví, že bude vykonávat zaměstnání nebo jinou činnost, při níž by mohl ohrozit zdraví lidí nebo poškodit majetek. Podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona se přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dopustí ten, kdo porušením zvláštního zákona (zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů) způsobí dopravní nehodu, kterou je povinen podle zvláštního zákona (viz shora) neprodleně ohlásit policistovi. Podle písm. f) téhož ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) až e), poruší zvláštní zákon (opět je v poznámce pod čarou uveden odkaz na zákon č. 361/2000 Sb.). Podle § 32 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. kázeňským přestupkem zaviněné porušení základních povinností policisty, pokud nejde o trestný čin. Podle § 32 odst. 2 téhož zákona se jako kázeňský přestupek vyřizuje též jednání policisty, které nese znaky přestupku, pokud to stanoví zvláštní předpis.

Z citovaného ustanovení je patrné, že vinným ze spáchání přestupku, ať již na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomániemi ve smyslu § 30 přestupkového zákona či přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu ve smyslu § 22 téhož zákona, může být uznán toliko ten, kdo po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky vykonává činnost, při níž by mohl ohrozit zdraví lidí nebo poškodit majetek, nebo porušením jiných ustanovení zákona o pozemních komunikacích způsobit dopravní nehodu, kterou je povinen ohlásit policistovi.

V posuzované věci správní orgány obou stupňů i krajský soud dospěly k závěry, že takového jednání, jímž naplnil skutkové podstaty obou ustanovení zvláštní části zákona o přestupcích, se dopustil právě stěžovatel. Nejvyšší správní soud však jeho závěr zatím nesdílí.

Nepochybné v řízení je zatím pouze to, že dopravní nehodu, k níž došlo dne 8. 10. 2005 v 19:20 hod. na křižovatce ulic Polní a Slovenská v České Těšíně zavinil řidič motorového vozidla Volkswagen Jetta SPZ X, tím že vjel do křižovatky ve tvaru T, na které odbočoval vlevo na hlavní pozemní komunikaci, přičemž nedal přednost zleva přijíždějícímu vozidlu značky Škoda Fabia. Nelze však zatím spolehlivě – bez možnosti vyloučení jiného závěru – uzavřít, že tímto řidičem byl právě stěžovatel a že se tak dopustil nejen přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, ale též přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomániemi ve smyslu § 30 zákona o přestupcích (když je též nepochybné, že v době předcházející dopravní nehodě požil alkoholický nápoj).

Řízení o přestupcích je ve své podstatě zvláštním druhem správního řízení. Upraveno je souhrnem právních ustanovení, která vymezují postavení subjektů tohoto řízení, jejich práva a povinnosti a jejich prostřednictvím regulují proceduru postupu při vyřizování přestupků. Právní úprava řízení o přestupcích není přitom obsažena ani v samostatném ani v jediném právním

předpise. Přestupková procesně právní ustanovení jsou zakotvena jednak v samotném zákoně o přestupcích a dále je třeba u řady procesně právních institutů postupovat podle zákona o správním řízení (správní řád). V době, kdy probíhalo řízení o přestupku, z něhož je podezřelý stěžovatel byl platným právním řádem zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení). To proto, že zákon o přestupcích obsahuje jen speciální procesně právní ustanovení, jimiž se má úprava řízení o přestupcích lišit od obecné úpravy správního řízení. Ze vzájemného vztahu obou předpisů plyne, že správní orgány musí v řízení o přestupcích primárně vycházet z procesních ustanovení zákona o přestupcích, a tam, kde speciální procesní úprava chybí, se subsidiárně přistoupí k využití příslušných ustanovení správního řádu. V tomto směru je nutno odkázat na ustanovení části třetí (řízení o přestupcích) zákona o přestupcích, konkrétně § 51, podle něhož není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení. V projednávané věci bylo z ustanovení týkajících se řízení o přestupcích využito dopravním inspektorátem Okresního ředitelství PČR ve Frýdku-Místku užito ustanovení § 58 odst. 3 písm. b) zákona o přestupcích, neboť tento orgán policie rozhodnutím ze dne 8. 11. 2005 věc přestupku – dopravní nehody odložil poté, co dospěl k závěru, že je ještě třeba přepsat protokoly o podání vysvětlení s dalšími svědky dopravní nehody a doplnit spis dalšími materiály – protokoly k dopravní nehodě. Lze usuzovat, že využil jedné z alternativ uvedeného ustanovení, podle níž orgán policie věc odloží mimo jiné též proto, nezjistí-li do jednoho měsíce ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující podezření, že jej spáchala určitá osoba; pominou-li důvody odložení, věc oznámí, není-li na místě věc vyřídit jinak. Tentýž orgán policie (poté co důvody odložení odpadly) později, konkrétně dne 4. 1. 2006 odevzdal věc (přestupek) podle § 58 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích k projednání Policii České republiky, Okresnímu ředitelství v Karviné, neboť dovedl, že stěžovatel je podezřelý z porušení z řady ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích a tím ze spáchání přestupku podle výše již citovaných zákonných ustanovení zákona o přestupcích a je z tohoto jednání kázeňsky odpovědný. Ve správním řízení bylo užito též ustanovení § 60 zákona o přestupcích, které upravuje institut „podávání vysvětlení“. Platná právní úprava jej vymezuje tak, že každý je povinen podat vysvětlení k prověření došlého oznámení o přestupku, přičemž podání vysvětlení může být odepřeno, jen pokud by takovým osobám nebo osobám jím blízkým hrozilo nebezpečí postihu za přestupek, popř. za trestný čin, nebo by porušili státní nebo služební tajemství a nebo zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti.

K tomu nutno uvést, že protokol o podání vysvětlení na Policii České republiky je jedním z listinných důkazních prostředků v přestupkovém řízení, nicméně pouze za situace, pokud byl učiněn po zahájení správního řízení. V projednávané věci byla většina protokolů o podání vysvětlení sepsána před zahájením správního řízení, k němuž došlo až dne 2. 3. 2006 rozhodnutím vedoucího OOP ČR Český Těšín kpt. Ing. Bc. M. P., jenž uvedeného dne zahájil projednávání jednání, majícího znaky přestupku, a sdělil obvinění ze spáchání přestupku právě stěžovateli. Protokol o podání vysvětlení po zahájení správního řízení byl takto sepsán s V. P., R. P., P. S., K. Č., P. J. a R. M.. Z vyjmenovaných osob byl protokol o podání vysvětlení opakovaně sepsán s V. P. a P. S. Řádným listinným důkazním prostředkem v přestupkovém řízení se však protokol o podání vysvětlení může stát tehdy, pokud byl k žádosti obviněného sepsán za jeho přítomnosti, event. přítomnosti jeho zástupce. V tomto směru je možno odkázat na nález Ústavního soudu č. j. II. ÚS 98/1995 ze dne 5. 6. 1996, podle něhož postupem, jímž správní orgán neumožnil přítomnost zmocněného advokáta stěžovatele být přítomen podání vysvětlení podle § 12 zákona ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, porušil policejní orgán stěžovatelovo právo podle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje každému právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení. Tento princip byl nepochybně porušen v provedeném správním řízení (po jeho zahájení), neboť správní orgán neumožnil stěžovateli ani jeho zástupkyni být

přítomen výsledku osob, které podaly do protokolu vysvětlení. Samotný žalovaný ve svém rozhodnutí připouští, že ještě před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně požádala zástupkyně stěžovatele být přítomna výsledku svědků (přípisem ze dne 24. 5. 2006) avšak vzdor této žádosti jí nebylo vyhověno. Nelze přijmout ani zdůvodnění žalovaného, že pokud by zástupkyně stěžovatele chtěla být přítomna sepsu protokolů, nic jí nebránilo se před jejich provedením přihlásit, neboť nutno připustit, že o těchto termínech nebyla uvědomena a nemohla tak tudíž učinit.

K tomu nutno uvést, že základními zásadami či pravidly správního řízení se rozumí zásady, které jsou formulovány jednak v úvodních ustanoveních správního řádu a dále jsou obsaženy či vyplývají z jeho dalších ustanovení. K nim patří též zásada materiální pravdy a zásada aktivní účasti účastníků na řízení. Správní orgán činí vše potřebné pro co nejúplnější zjištění skutečného stavu věci a postupuje přitom právě v úzké součinnosti s účastníky správního řízení. Není sice vázán jen návrhy účastníků, zjištěné poznatky a získané podklady posuzuje ve vzájemných souvislostech, avšak účastníci řízení mají právo klást otázky svědkům a znalcům, právo i povinnost navrhnout důkazy, které jsou jim známy. Podkladem pro rozhodnutí jsou zejména podání a návrhy a vyjádření účastníků a důkazy (§ 34 – 38 správního řádu). Za důkazy se přitom považuje zejména výslech svědků, znalecké posudky, listiny a ohledání. Protokol o podání vysvětlení může být listinným důkazním prostředkem jen za předpokladu dodržení zásad výše již uvedených, zejména v nálezů Ústavního soudu, nemůže však mít stejnou důkazní sílu, jako důkaz výsledkem svědka. I když zákon o přestupcích výslovně institut výslechu svědka neupravuje, upravuje pouze důkaz podáním vysvětlení (na který lze podle názoru Nejvyššího správního soudu pohlížet jako na důkaz listinou), nic nebrání policejnímu správnímu orgánu, naopak mu to podpůrně užitý správní řád ukládá, aby v pochybnostech, pokud jsou důkazy ve vzájemném rozporu a ne zcela spolehlivě prokazují všechny okolnosti skutku, z něhož je pachatel obviňován, provést výslech osob jako svědků ve smyslu správního řádu, tj. po řádném poučení o následcích případné křivé výpovědi. To se však v projednávané věci nestalo. Podle § 35 správního řádu musí každý svědek vypovídat pravdivě, nic nesmí zamlčovat. Správní orgán je povinen svědka před výsledkem poučit, mj. o povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčovat a o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

K tomu ještě nutno připomenout, že přestupky jsou správním deliktem svého druhu, neboť se jím rozumí zaviněné jednání, jež porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, nejde-li o jiný správní delikt, postížitelný podle zvláštních právních předpisů nebo o trestný čin. Rozdíl mezi přestupky a jinými správními delikty spočívá v odlišnosti souhrnu jejich tzv. zákonných znaků, rozdíl mezi přestupky a trestnými činy spočívá především ve stupni jejich společenské nebezpečnosti. V každém případě jde však o protiprávní jednání, přičemž zjišťování zavinění (viny) obviněného z přestupku se musí též řídit zásadami, které obecně platí též pro trestní řízení soudní. V něm soud může opřít výrok o vině o důkazy přímé, ale i o důkazy nepřímé, ovšem jen za předpokladu, že tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu důkazů vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které v celku shodně a spolehlivě dokazují skutečnost, nebo skutečnosti, které jsou v takovém příčinném vztahu, že z nich lze dovodit jen jediný závěr a současně vyloučit možnost jiného závěru. Důkazy, vedoucí sice k důvodnému podezření vůči obviněnému, nevylučující však reálnou možnost, že pachatelem skutku by mohla být též jiná osoba, nejsou dostatečným podkladem pro uznání viny. Přitom, je-li soud postaven před úkol zhodnotit věrohodnost dvou v podstatných bodech diametrálně odlišných důkazů, nemůže nevěrohodnost jednoho z těchto důkazů odůvodnit pouze okolnostmi svědčícími o věrohodnosti důkazu druhého.

Je tedy nutno shrnout, že dodržovat tyto principy musí i správní orgány v řízení o přestupku v projednávané věci. To znamená, že z důkazů provedených sepisem protokolu o podání vysvětlení s osobami přihlížejícími dopravní nehodě před zahájením správního řízení není možno vycházet, a k důkazům protokoly o podáních vysvětlení učiněných až po zahájení správního řízení je možno přihlížet jako k důkazům listinným řádným jen za předpokladu, že správní orgán umožnil obviněnému z přestupku, event. jeho zástupci být přítomen provedení tohoto důkazu, což se v projednávané věci nestalo. Přitom v žádném případě nelze uzavřít, že by dosud provedené dokazování tvořilo ve svém souhrnu ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu důkazů, vzájemně se doplňujících, které spolehlivě prokazují skutečnost, že stěžovatel M. C. a jedině on byl řidičem osobního automobilu VW Jetta, který způsobil předmětnou dopravní nehodu. Pro odstranění pochybností bylo povinností správního orgánu vyslechnout svědky po poučení o možných následcích nepravdivé výpovědi, a to za přítomnosti obviněného z přestupku tak, aby byl oprávněn svědkům klást otázky.

Nejvyšší správní soud v rekapitulační části obsahu správního spisu podrobně popsal údaje poskytnuté jednotlivými přihlížejícími právě proto, aby mohl poukázat na některé rozpory a nesrovnalosti, které by mohly být pro posouzení věci podstatné. Skutečnost, že vozidlo VW Jetta řídil muž, tedy stěžovatel, uvedla ve své výpovědi do protokolů o podání vysvětlení pouze V. P. Ta uvedla, že kolem ní projíždělo auto světlé barvy, které řídil muž, neboť toho zahlédla na místě řidiče přes sklo pravých předních dveří (v druhém případě uvedla, že přes čelní sklo). Viděla též, že po střetu vozidel vystupuje uvedený muž z vozidla, a to z místa řidiče. Současně při prvním výslechu uvedla, že někdo seděl na zadním sedadle auta, ale neví kdo a kolik lidí zde bylo. Při druhé výpovědi uvedla, že si vůbec nevšimla, že by ve vozidle seděl ještě někdo další. To však nekoresponduje s tím, co posléze uvedla v první výpovědi totiž, že v době, kdy muž světlého vozidla stál u svého auta, které předtím řídil, z pravých předních dveří vystoupila žena, starší, menší a štíhlá. V druhé výpovědi uvedla, že vůbec neviděla, že by ve světlém autě byl nějaký spolujezdec nebo malé dítě, to se dozvěděla teprve dodatečně.

Verzi, že vozidlo řídil stěžovatel, potvrzuje ve své výpovědi P. S., který uvedl, že neviděl, kdo řídil vozidlo VW Jetta, viděl však zcela jasně, že po střetu z něho vystupuje starší muž silnější postavy menšího vzrůstu, a to z levých předních dveří, tedy z místa řidiče. Nikoho jiného kromě tohoto muže z auta vystupovat neviděl, mladou ženu, která tam měla být, viděl, až když se na místě objevila dopravní policie.

R. P. situaci zaregistroval, až když při jízdě na kolečkových bruslích slyšel náraz obou automobilů. Jel ulicí Polní, odkud (od budky Taxi, před neoploceným parkovištěm) viděl, že od přechodu pro chodce jde nějaký muž směrem k autu, které stálo na kraji křižovatky. Jel proto na bruslích blíže a viděl tohoto muže, jak došel k odstavenému autu Škoda Fabia. Podíval se též na auto světlé (VW Jetta), které stálo na ulici Slovenské, a viděl otevřené dveře řidiče, ostatní dveře byly zavřené. V autě viděl ještě někoho sedět na místě vedle řidiče vpředu a tato osoba měla delší vlasy.

K. Č. uvedla do protokolu o podání vysvětlení, že se situaci věnovala až po nárazu obou automobilů a viděla z levých předních dveří světlého vozidla vystupovat nějakého pána. Zavřel dveře a z toho místa, odkud vystoupil, se díval na druhé auto, co se s ním stalo. Chvilí potom, co tento muž vystoupil, viděla, jak z místa spolujezdce řidiče, tedy pravých předních dveří vystupuje nějaká žena středního věku. Řidička Fabie přitom křičela, proč jí nedal muž přednost.

Konečně pak verzi, že vozidlo řídil muž, potvrzuje též druhá účastnice nehody Ž. S., která uvedla, že po střetu vozidel nasměrovala své auto na krajnici, pomalu dojížděla a přitom se dívala do zpětného zrcátka na vozidlo VW Jetta a spatřila „na poslední chvíli v zrcátku“, že se otevřely

dveře na levé straně vozidla, a to přímo u řidiče, a vystoupil z nich starší muž menší silnější postavy, o němž později zjistila, že jde o policistu M. C. Na toho proto křičela, zda ji neviděl (proč jí nedal přednost) a on odpověděl, že ji viděl, avšak velice se omlouvá. Z tohoto jeho jednání usuzovala, že jde o řidiče auta, které havárii zavinilo.

Naproti tomu další přihlízející, a to především A. T. a M. N., jakož i P. J., potvrzují verzi stěžovatele, totiž, že vozidlo VW Jetta řídila A. T. I když lze připustit, zejména v případě A. T. a P. J. určitý blízký osobní vztah mezi nimi a stěžovatelem, nelze bez dalšího, jen z tohoto důvodu jejich výpovědi pokládat za nevěrohodné, jak to učinil krajský soud. A. T. jednoznačně vypověděla, že byla řidičkou předmětného vozidla a její nevlastní otec (stěžovatel) seděl v době nehody na zadním sedadle auta spolu s její dvouletou dcerou. Uvedla, že po střetu vozidel ji otec podal dceru na přední sedadlo a vystoupil z vozidla levými zadními dveřmi s tím, že se jde podívat, jestli se něco nestalo posádce vozidla druhého. M. N. uvedla, že po střetu vozidel zahlédla, že z bílého vozidla levé strany vystupuje muž menší postavy, který si před vystoupením sňal něco z klína. Nevěděla však přesně, ze kterých dveří vystoupil, zda z předních či zadních. Za chvíli po dopravní nehodě vystoupila z bílého vozidla mladší žena, a to z předních levých dveří řidičových. Skutečnost, že vozidlo řídila žena potvrzuje nepřímo i A. J., která tuto ženu krátce před nehodou viděla na místo řidiče nastupovat po nákupu cigaret u prodejního stánku. Bezprostředně poté došlo ke střetu vozidel. A. J. doplnila, že někdo z mužů – zákazníků před stánkem prohlásil po nehodě, že „když se potkají dvě baby (ženy) za volantem na cestě, tak z toho zbude kupa plechu“. Nevěděla však, který ze zákazníků tuto větu pronesl.

Z uvedené rekapitulace vyplývá řada nejasností, které vzbuzují pochybnosti o tom, kdo auto VW Jetta řídil. Je s podivem, že V. P., která viděla muže - řidiče, ať již přes sklo pravých předních dveří vozidla či přes čelní sklo, si nevšimla, že by na předním sedadle vedle řidiče seděl ještě někdo další, avšak současně vypověděla, že viděla, jak po nárazu z pravých předních dveří vozidla vystoupila žena, byla starší, menší a štíhlá. Tato žena by ji tedy nepochybně musela ve výhledu na řidiče bránit a její přítomnost na sedadle by V. P. musela podchytit. Přitom nutno uvést, že při první výpovědi uvedla, že na zadním sedadle v autě někdo seděl, neví kdo a kolik zde bylo lidí a při druhé výpovědi uvedla, že si vůbec nevšimla, že by ve vozidle seděl ještě někdo další. I když v žádném případě ji nelze podkládat záměr cokoli zamčít či nepravdivě uvést, je z výše uvedených důvodů její výpověď poněkud nepřesná, což zpochybňuje její věrohodnost (výpovědi). Další přihlízející potvrzující verzi, že auto řídil muž, jej přímo řídit neviděli, avšak viděli, jak vystupoval z levých předních dveří, tedy z místa řidiče. V tomto směru, při konfrontaci výpovědí s plánkem z místa nehody, lze připustit výhrady stěžovatele, že jeho auto po nárazu zůstalo stát na silnici v takovém postavení, že z místa, kde se nacházeli přihlízející, bylo stěží možno přesně vidět, zda muž vystupoval ze zadních či předních dveří levé strany auta, neboť levá strana byla od jejich pohledu mírně odkloněna. Navíc je s podivem, že i když někteří z vypovídajících – R. P., K. Č. a v první výpovědi i V. P., shodně uvedli, že po chvíli z pravých předních dveří vystupovala žena, nikdo z vyšetřujících policistů však již nešetřil, kde a s kým v době nehody bylo dvouleté nezletilé dítě. V řízení se neobjevila zmínka o tom, že by dítě sedělo v dětské bezpečnostní sedačce, či snad jen na klíně spolujezdce (A. T. uvádí, že ji stěžovatel podal dítě po nehodě, M. N. uvádí, že před vystoupením něco sňal z klína). Všechny tyto nejasnosti ve výpovědích měly být v řízení správním odstraněny, a to dalším výsledkem uvedených osob za přítomnosti stěžovatele (jeho právní zástupkyně) tak, aby jim mohly být kladeny otázky. Správní orgán by měl rovněž zaujmout stanovisko, zda přihlízející v postavení, v němž se následně po nehodě nacházeli, mohli bezpečně vidět na levou stranu osobního automobilu stěžovatele, aby tak mohly být odstraněny pochybnosti, ze kterých dveří stěžovatel vystupoval. Nelze vyloučit i provedení dalších důkazů, jejichž potřeba vyplyne z průběhu doplněného dokazování.

Všechny tyto skutečnosti vedou Nejvyšší správní soud k závěru, že se stěžovateli podařilo dovolat se důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tedy tvrzené vady řízení před správním orgánem spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, neměla zcela oporu ve spisech, a zejména, že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních v řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, tedy Krajský soud v Ostravě, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit a nikoliv bez dalšího, bez doplnění dokazování, zjištěné nedostatky akceptovat a pochybnosti vzešlé z důkazního řízení zcela pominout.

Na krajském soudu proto v dalším řízení bude, aby zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, popřípadě též rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a věc mu vrátil k dalšímu řízení se závazným právním názorem, jak má v řízení dále postupovat, přičemž bude vycházet z právního názoru Nejvyššího správního soudu výše již vyjádřeného. Nejvyšší správní soud na tomto místě podotýká, že v žádném případě nevyklučuje možnost, že po doplnění dokazování bude skutkový stav věci zjištěn takovým způsobem, že zavinění stěžovatele bude spolehlivě prokázáno. Znovu však v této souvislosti upozorňuje, že důkazy musí tvořit logickou a ničím nenarušovanou soustavu, která ve svém celku nejen spolehlivě prokazuje všechny okolnosti skutku, z něhož je obviněn, ale současně vylučuje možnost, jakéhokoliv jiného závěru.

Z uvedených důvodů byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení; v něm je soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v tomto zrušovacím rozsudku (§ 110 odst. 1 a odst. 3 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. prosince 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu